

РЕШЕНИЕ

№ 264

гр. ЛЕВСКИ, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стойка Г. Манолова Стойкова

при участието на секретаря Ваня Н. Димитрова
като разгледа докладваното от Стойка Г. Манолова Стойкова Гражданско дело № 20234410100416 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

ПРЕДЯВЕН за разглеждане е иск с правно основание чл.***, ал.1, във вр. с чл. 29, ал.3, изр.2 от ЗН.

В РС – Левски е постъпила искова молба от **В. Й. Н., ЕГН*******, с постоянен адрес: с. ***, чрез адв.В. К. и адв. Д. З.,

срещу

Т. В. Н., ЕГН*****, с постоянен адрес: с. ***.

В исковата молба се твърди, че **В. Й. Н.** е син на **Й.Г. Н., ЕГН*******, починал на 20.12.2020 г., което се установявало от препис-извлечение от акт за смърт № 2***1/20.12.2020 г. на кметство Българене, област Плевен. Наследници по закон на **Й.Г. Н.** били **Т. В. Н., ЕГН******* (съпруга), **Г. Й. Н., ЕГН******* (син) и ищецът **В. Й. Н., ЕГН***** (син), което се установявало от Удостоверение за наследници изх. № 0483/13.12.2022г., издадено от районната администрация на село Българене, община Левски, област Плевен. Сочи се, че наследодателят **Й.Г. Н.** се е разпоредил с цялото си движимо и недвижимо имущество със саморъчно завещание от 08.06.2016 г. в полза на единия от наследниците си по закон, а именно ответницата **Т. В. Н.** - съпруга на починалия и майка на ищеца. С протокол от 14.04.2021 г., нотариус Христо Кулев, с район на действие - Районен съд - гр.Левски, рег. № 21 в регистъра на НК, в кантората му в гр. Левски, ул. „П.К.Яворов" № 11 съставил протокол, с който обявява представеното му от ответницата завещание на **Й.Г. Н.**, вписано в регистъра на приети завещания под №***г., обявено с протокол с вх.рег. №*** на нотариус КУЛЕВ. Препис от саморъчното завещание бил вписан в Служба по

вписванията - гр. Левски с вх. рег. № ***

Твърди се в исковата молба, че при обявяване на саморъчното завещание и вписването му, ответницата Т. В. Н. представила декларация с нотариална заверка на подписа за притежаваните недвижими имоти от починалия Й.Г. Н.. По искане на ответницата в Службата по вписванията - гр. Левски е направено вписване на преписа от саморъчното завещание като са посочени като „завещател“ Й.Г. Н. и „заветник“ Т. В. Н. и били посочени всички недвижими имоти, включени в наследственото имущество, подлежащи на вписване в Службата по вписванията - гр. Левски. По искане на ответничката в Службата по вписванията - гр. Плевен било направено вписване на преписа от саморъчното завещание като са посочени като „завещател“ Й.Г. Н. и „заветник“ Т. В. Н. и били посочени всички недвижими имоти, включени в наследственото имущество, подлежащи на вписване в Службата по вписванията-гр. Плевен.

Твърди се в исковата молба, че наследодателят Й.Г. Н., ЕГН ***** е развивал и дейност като ЕТ „*** Н.“, ЕИК *** че с вписването на едно физическо лице за едноличен търговец му се придавала специална търговска правоспособност - да извършва търговски сделки по занятие; че по отношение на имуществените права нямало разлика между имуществото на физическото лице и това на едноличния търговец. В този смисъл счита, че в наследствената маса на Й.Г. Н. влизат и всички имущества и имуществени права, придобити на името на ЕТ „*** Н.“, ЕИК ***. Счита, че съгласно чл. 22, ал.3 от Семейния кодекс, според която лични са вещните права, придобити от съпруг - едноличен търговец, по време на брака за упражняване на търговската му дейност и включени в неговото предприятие, всички имуществени права на ЕТ „*** Н.“, ЕИК *** подлежат на наследяване от наследниците по закон или наследниците по завещание.

Посочва се, че след смъртта на Й.Г. Н., ответницата е продължила дейността на ЕТ „*** Н.“, като било извършено прехвърляне на търговското предприятие на ЕТ „*** Н.“, ЕИК *** с правоприемство на Т. В. Н. като тя е приела фирменото наименование ЕТ „*** Н. - Т. Н.“, ЕИК ***. Прехвърлянето на търговското предприятие било вписано в следните служби по вписвания: Службата по вписванията - Левски - направено вписване на „договор за прехвърляне на търговско предприятие“ като за „прехвърлители“ били вписани Г. Й. Н., ЕГН ***** и В. Й. Н., ЕГН ***** „други“ ЕТ „*** Н.“; ЕИК *** и „приобретател“ Т. В. Н., като били посочени всички недвижими имоти, включени в търговското предприятие на ЕТ „*** Н.“, ЕИК *** които подлежащи на вписване в Службата по вписванията - гр. Левски.

По искане на ответницата в Службата по вписванията - Левски било направено вписване на „договор за прехвърляне на търговско предприятие“ като за „прехвърлители“ били вписани Г. Й. Н. и В. Й. Н., „други“ ЕТ „*** Н.“, ЕИК *** и „приобретател“ Т. В. Н., като били посочени всички недвижими имоти, включени в търговското предприятие на ЕТ „*** Н.“, ЕИК *** които подлежащи на вписване в Службата по вписванията - гр. Левски.

Твърди се, че Й.Г. Н., ЕГН ***** със завещателното си разпореждане завещал цялото си имущество на съпругата си Т. В. Н. като по този начин се е разпоредил с част от имуществото, която не му е била разполагаема по смисъла на чл. 29, ал.3, изр.2 от Закона за наследството, която разполагаема част в конкретния случай е била $\frac{1}{4}$ (една четвърт) от наследственото имущество, като съответно е нарушил правото на запазена част на ищеца; която изчислена по правилото на чл. 29, ал. 3, изр.2 от Закона за наследството била $\frac{1}{4}$ (една четвърт) от имуществото на наследодателя.

Счита, че доколкото завещателното разпореждане е универсално — относно цялото имущество на починалия, в случая не било необходимо да се съставя наследствена маса, а завещателното разпореждане да се намали с дробта на запазената част за ищеца, а именно с $\frac{1}{4}$ (една четвърт) по отношение на всички имущества на наследодателя Й.Г. Н., притежавани от него към момента на откриване на наследството.

Твърди се, че към момента на предявяване на исковата молба всички движими вещи и недвижими имоти, предмет на иска за делба се ползвали лично от ответницата Т. В. Н..

Чрез настоящата искова молба ищецът на основание чл. 31, ал.2 от Закона за собствеността е отправил покана до ответницата Т. В. Н. да му заплати обезщетение за ползата, от която е лишен от деня на получаване на исковата молба до окончателното предаване на владението. Ползата, от която е лишен ищецът бил пазарният наем на движимите вещи респективно недвижимите имоти, предмет на съдебната делба до окончателното предаване на владението на ищеца.

В случай, че ответничката е отдала под наем/аренда или по друг възмезден начин наследствените имоти и движими вещи на трети лица и извлича доходи от тях, ищецът чрез настоящата искова молба отправя покана до ответничката на основание чл. 36, ал. 3 от Закона за наследството за връщане на плодовете (доходите) от имотите, които надминават разполагаемата част, от деня на смъртта на Й.Г. Н. от датата на исковата молба, като в този случай, ако наемната, арендната цена или друга стойност за възмездно ползване на имотите и движимите вещи е по-ниска от пазарната цена за отдаването им под наем, то ищецът отправя покана към ответничката да заплати и разликата от получаваната цена и пазарната стойност, като се позовава на Тълкувателно решение № 7/02.11.2012 г. па ВКС, постановено по тълкувателно дело № 7/2012 г. на ОСГК.

Искането е съдът да постанови решение, с което на основание чл. ***, ал.1 във връзка с чл. 29, ал. 3, изр.2 от Закона за наследството да намалите завещанието (завещателното разпореждане) на Й.Г. Н., ЕГН ***** от 08.06.2016 г. в полза на Т. В. Н., ЕГН ***** с $\frac{1}{4}$ (една четвърт), съставляваща запазената част на В. Й. Н., ЕГН ***** и да възстанови в негова полза $\frac{1}{4}$ (една четвърт) от цялото имущество на В. Й. Н., ЕГН ***** към момента на откриване на наследството, включително имуществото, включено в търговското предприятие на ЕТ „*** Н.", ЕИК ***

респективно преминало с универсално правоприемство в ЕТ „*** Н. - Т. Н.“, ЕИК ***.

С оглед определяне цената на иска и вписването му, са описани недвижимите имоти – в собственост в своята $\frac{1}{2}$ ид. част на наследодателя Й.Г. Н.; недвижими имоти, които са били изцяло собственост на наследодателя; недвижими имоти, които са били изцяло собственост на наследодателя и са били част от търговското предприятие на ЕТ „*** Н.“, ЕИК*** респ. преминали с универсално правоприемство в ЕТ „*** Н. – Т. Н.“ ЕИК ***; движими вещи (МПС) – собственост в своята $\frac{1}{2}$ ид. част на наследодателя; движими вещи (МПС и селскостопанска техника), които са били изцяло собственост на наследодателя и са били част от търговското предприятие ЕТ „*** Н.“, ЕИК*** респ. преминали с универсално правоприемство в ЕТ „***. – Т. Н.“ ЕИК ***.

Направено е искане на основание чл. 78, ал.1 от ГПК да бъде осъден ответникът да заплати направените по делото разноски, като на основание чл. 38, ал.2 от ЗА, във вр. с Наредбата по чл. 36, ал.2 от Закона за адвокатурата да бъде осъден ответникът да заплати определения по реда на тези разпоредби адвокатски хонорар.

Представени са писмени доказателства.

В едномесечния срок по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от страна на ответницата.

Становището на ответницата е, че извън предмета на делото е какво имущество попада в наследствената маса към датата на смъртта на наследодателя, поради което всички процесуални действия и постъпки, насочени към индивидуализация, вписване на възбрани и вписване на ИМ по всички известни партии на недв. имоти, за които в Имотния регистър има данни, че са придобивани било от физическото лице, било от ЕТ били безпредметни.

Счита, че ищецът правилно е изложил фактите, но неправилно ги интерпретирал.

Твърди се, че видно от тезата, изложена в производството по допускане и обжалване на търсеното обезпечение, ищецът се позовавал на ретроактивно действие на завещанието, без да се съобрази действието на спогодбата от 13.01.2021г., в която самият той участвал и която поради естеството на документа бил с достоверна дата, и подлежаща на задължително вписване в ТЪРГОВСКИЯ РЕГИСТЪР.

Счита, че в случая приложими са от една страна правилата на чл. 19 от ЗТР, а от друга страна и правилата на Правилника за вписване, касаещ другият регистър, в частност на недвижимите имоти. Смисълът на съществуването на тези две регистърни производства бил да бъде постигнато от оповестително действие /спрямо всички/, а от друга страна да сложи поредност и противопоставимост на отделните вписвания /документи/. Счита за безспорно, че ищецът е взел участие в производството, касаещо прехвърлянето на ТЪРГОВСКОТО ПРЕДПРИЯТИЕ на починалия общ

наследодател, едновременно с останалите сънаследници, един от които бил и ответникът, още повече, освен, че този документ, именуван СПОГОДБА от 13.01.2021г. бил сведен до знанието /поради личното участие/ на ищеца с факта на заявяването му, а по-късно и на обявяването му на 01.02.2021г. в Търговския регистър, настъпилите промени, се считало, че ТЪРГОВСКОТО ПРЕДПРИЯТИЕ, съдържащо в себе си права, задължения и фактически отношения било валидно прехвърлено на съпругата на общия наследодател. В тази връзка счита, че не може да бъде споделено съждението на ищеца, че той не е имал какво да прехвърли с оглед на четири месеца по-късно обявеното универсално завещание. Вярно било тъкмо обратното, че поради извършеното прехвърляне на търговското предприятие всъщност и при редукия на завещателното разпореждане /при неблагоприятен изход на настоящия процес/, имотите, попадащи в това търговско предприятие не могли да бъдат предмет на последващи искове.

Посочва се, че съсобствеността между страните по делото върху предприятието на ЕТ "**** Н." е прекратена, когато е регистрирано/вписано в ТР поемането му от ответницата, поради което предявеният иск се явява недопустим.

Изразява становище, че по отношение на наследството и по-точно наследствената маса били приложими разпоредбите на Търговския закон, поради което независимо от отбелязванията в Имотния регистър на всички земеделски земи и всички сгради и имоти /че са собственост на физическото лице/, имащи отношение към упражняването от наследодателя по занятие: производство на земеделска продукция; извършване на товаро-пътнически услуги; озвучаване; и друга търговска дейност, общоизвестно обстоятелство било, че принадлежат на търговското предприятие ЕТ "**** Н.", което понастоящем и с оглед разпореждането на ищеца принадлежало на ответника. С още по-голяма тежест и в потвърждение на написаното бил статутът на закупения от едноличния търговец по силата на Договор за продажба чрез търг на Автосервиз с. Българене, значителен по размер недвижим имот, с безспорно за страните търговско предназначение, неправилно е бил ВПИСАН в Имотния регистър като лична собственост на физическото лице, а не като собственост на едноличния търговец.

По отношение на МПС /т.1.4. на ИМ позиции от 1- 4/, а именно:

ВИД Ремарке за лек автомобил; МОДЕЛ: Ремарке Туристическо; регистрационен номер ПЛ63***АЕ;

ВИД: Товарен автомобил; МОДЕЛ: ***; регистрационен номер ***

ВИД: Товарен автомобил; МОДЕЛ. ***; регистрационен номер: ***

ВИД: Товарен автомобил; МОДЕЛ: ***; регистрационен номер: ***;

ВИД: Колесен трактор; МОДЕЛ: ***; регистрационен номер: ***; ***; ДВИГАТЕЛ: ***

ВИД: Колесен трактор; МОДЕЛ: ***; регистрационен номер: ***; РАМА: ***; ДВИГАТЕЛ: ***

ВИД: Полуремарке; МОДЕЛ: Полуремарке ***; регистрационен номер: ***; РАМА: ***; ДВИГАТЕЛ;

твърди, че описаните автомобили били продадени преди повече от двадесет години и по тази причина не са част от наследствената маса.

По отношение на МПС ВИД: Лег автомобил; МОДЕЛ: ***; РЕГИСТРАЦИОНЕН НОМЕР: *** и МПС - ВИД Лег автомобил; МОДЕЛ: ***; РЕГИСТРАЦИОНЕН НОМЕР: ***; същите били закупени на 03.08.2021г. - 8 месеца след смъртта на наследодателя и 6 месеца след като ответницата станала правопреемник на търговското предприятие, поради което също не били част от наследствената маса.

По изложените съображения счита предявения иск за недопустим.

Изразява становище ако съдът приеме иска за допустим, то да го отхвърли като неоснователен.

Представени са писмени доказателства.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото доказателства се установява, че ищецът В. Й. Н. е син на Й.Г. Н., който е починал на 20.12.2020г., видно от препис – извлечение от Акт за смърт №2***1/20.12.2020г. на Кметство с. Българене. Наследници по закон на Й.Г. Н. са Т. В. Н. - съпруга, Г. Й. Н. – син и ищецът В. Й. Н. – син, което е видно Удостоверение за наследници, издадено от кметство с. Българене.

Установява се от представените по делото доказателства, че Й.Г. Н. се е разпоредил с цялото си движимо и недвижимо имущество със саморъчно завещание от 08.06.2016г. в полза само на единия от наследниците си по закон, а именно ответницата Т. В. Н. – съпруга на починалия и майка на ищеца.

Представените по делото доказателства не са оспорени от ответницата, нито твърдените от ищеца факти. Ответникът оспори единствено включването на определени движими вещи и др. имущества, включени в наследствената маса.

АС – Велико Търново е определил, че компетентен да разгледа предявения от В. Й. Н. против Т. В. Н. с правно основание чл. ***, ал.1 от ЗН е РС – Левски. Приел е, че предявеният иск е за възстановяване на запазена част, нахърнена със завещание, че предявеният конститутивен иск е неосъществим, поради което нормата на чл. 69, ал.1, т.4 ГПК не намира приложение, тъй като правото на възстановяване на запазена част е имуществено, но паричното му изражение е предмет на доказване в хипотезата на извършени от наследодателя безвъзмездни разпореждания чрез завет или дарения, в който само случай част от предмета на производството е установяване паричния размер на наследствената маса, съответно на запазената и разполагаемата част. Установяването на този размер е необходимо единствено за да бъде извършена преценка дали с атакуваното разпореждане или разпореждания наследодателят е нахърнил запазената част.

В случаите на универсално завещание, подобно изследване стойността на наследствената маса не е необходимо. Именно с оглед на тези особености на иска по чл. *** ЗН, с който се защитава правото на наследник със запазена част да получи наследствено имущество на определена стойност, съответна на паричния размер на запазената част, а не право на собственост върху конкретен недвижим имот или имоти, и при липса на определени в процесуалния закон правила за определяне на цената му, следва че посоченият иск е неоценяем.

Със съставянето на саморъчното завещание от 08.06.2016г. наследодателят Й. Н. се е разпоредил в полза само на ответницата с цялото си движимо и недвижимо имущество, поради което съдът приема, че е извършено универсално завещание по смисъла на чл.16, ал.1 от ЗН, с което я е направил свой универсален наследник. Предвид изложеното, от момента на откриване на наследството, лицето, в чиято полза е извършено универсалното завещание придобива и става титуляр на целия комплекс наследими, прехвърлими имуществени права на завещателя. С този си разпоредителен акт обаче приживе завещателят се е разпоредил с част от имуществото, която не му е била разполагаема по смисъла на чл. 29, ал.3, изр.2 от ЗН, която разполагаема част в конкретния случай е била $\frac{1}{4}$ от наследственото имущество, съответно е нарушил правото на запазена част на ищеца В. Й. Н., която като се има предвид, че наследодателят е оставил за законни наследници съпруга и две деца, е $\frac{1}{4}$ от имуществото на наследодателя.

При предявяването на иск за възстановяване на накърнена запазена част и намаляване на универсално завещание извършено в полза на наследник по закон не се формира маса по смисъла на чл. 31 ЗН, а възстановяването се извършва в обема на определените права по чл. 29 ЗН. Намалението се извършва в дробна част, съответстваща на запазената част от наследството, която в настоящият случай е $\frac{1}{4}$ ид.част.

С оглед на това, на основание чл. ***, ал.1 от ЗН, ищецът има право да бъде намалено спрямо него завещателното разпореждане на Й.Г. Н. с размера на нарушената запазена част на ищеца от наследството, а именно с $\frac{1}{4}$. Както бе посочено, доколкото универсалното разпореждане е универсално, относно цялото имущество на починалия, в случая не е необходимо да се съставя наследствена маса, а завещателното разпореждане следва да се намали спрямо В. Н. с дробта на запазената част – $\frac{1}{4}$ по отношение на всички имущества на наследодателя, притежавани от него към момента на откриване на наследството.

Предвид изложеното съдът намира, че искът с правно основание чл.*** от ЗН е основателен и като такъв същият следва да бъде уважен.

Съдът споделя становището на процесуалния представител на ищеца, че допуснатите на основание чл. 176, ал.1 от ГПК въпроси и дадените отговори нямат отношение към преценката дали е намалена запазената част на ищеца и не са предмет на настоящото дело, доколкото запазената част е накърнена с универсално завещание, поради което е без значение какви конкретни

имущества са включени в наследствената маса и дали те все още са в патримониума на облагодетелстваното лице, тъй като намаляването се извършва в дробна част.

С оглед основателността на предявения иск, основателно е искането да бъдат присъдени разноските, сторени в настоящото исковото производство и в обезпечителното производство.

От страна на ответника е направено възражение за прекомерност на представения списък на разноски, което съдът намира за неоснователно, предвид минималните размери на адвокатските възнаграждения в Наредба №1/2004г.

По отношение на претенцията за разноски, с оглед разпоредбата на чл. 78, ал.1 от ГПК, съдът намира, че в тежест на ответника следва да бъдат възложени разноските в исково производство по гр.д. 221/2023 на ОС Плевен и гр.д. 416/2023г. по описа на РС - Левски в общ размер на **1295 лв.**, от които заплатени държавни такси в размер на **95лв.** и адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 от ЗА в размер на **1200 лв.**

Следва да бъдат присъдени и направените разноски във връзка с производството по обезпечение на бъдещ иск пред ПОС в общ размер на **650 лв.**, от които **50 лв. д.т.** и **600 лв.** адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 от ЗА ; разноските във връзка с производството по частна жалба по ч.гр.д.214/2023г. по описа на ОС – Плевен, възз.гр.д. 138/2023 на АС – В. Търново в общ размер на **505 лв.**, от които д.т. **25 лв.** и адвокатско възнаграждение в размер на **480 лв.**; разноски във връзка с производството по ч. жалба от ответницата срещу определение по възз. ч.гр.д. 138/2023г. по описа на АС – В. Търново, гр.д. 63/2023г. на ВКС – адвокатско възнаграждение в размер на **480 лв.**, както и **31,20 лв.** разноски във вр. с вписването на допуснатите обезпечителни мерки.

Във връзка с производството по обезпечение на бъдещ иск, съгласно разясненията, дадени в т.5 от ТР №6/2013г., отговорността за разноски при обезпечаване на иска се реализира при постановяване на решението, с което се разглежда спора по същество и съобразно неговия изход, тъй като привременно осъществената мярка е постановена с оглед този изход и в защита на правните последици от решението, поради което същите са основателни. Останалите претендирани разноски в размер на **276,20 лв.** заплатени такси по ТТРЗЧСИ в изпълнителното производство по налагане на обезпечението, не следва да се присъждат, доколкото разноските в обезпечителното производство по обезпечаване на бъдещ иск или в хода на висящ исков процес подлежат на възмездяване само в съответното исково производство, чийто предмет са обезпечените иски и съобразно тяхното уважаване или отхвърляне. Цитираното тълкувателно решение разглежда въпроса единствено по отношение на направените в хода на съдебното производство разноски по обезпечението на иска. Съгласно формираната съдебна практика на ВКС разноски, понесени в обезпечително производство, са тези по обезпечаване на бъдещи иски или в хода на висящо исково

производство, докато в останалата част /по налагане на допуснатите обезпечителни мерки/ това са разноси по изпълнително дело, които следва да се съберат чрез съдебния изпълнител.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

НАМАЛЯВА на основание чл. ***, вр. чл. 29, ал.3, изр.2 от ЗН завещателното разпореждане на **Й.Г. Н., ЕГН ******* от **08.06.2016 г.** в полза на **Т. В. Н., ЕГН ******* с $\frac{1}{4}$ (една четвърт), съставляваща запазената част на **В. Й. Н., ЕГН ******* и **ВЪЗСТАНОВЯВА** в негова полза $\frac{1}{4}$ (една четвърт) от цялото имущество на **В. Й. Н., ЕГН ******* към момента на откриване на наследството, включително имуществото, включено в търговското предприятие на ЕТ „*** Н.“, ЕИК *** респективно преминало с универсално правоприемство в ЕТ „*** Н. - Т. Н.“, ЕИК ***.

ОСЪЖДА **Т. В. Н., ЕГН *******, с адрес:с. *** да **ЗАПЛАТИ** на адвокат **В. В. К. - САК** на основание чл. 38, ал.2 от ЗА направените разноси в общ размер на **2961,20лв.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Левски: _____